

F. t. l. om udvikling af landdistrikterne

Kommissionen har defineret 3 hovedformål for landdistriktspolitikken: Konkurrencedygtighed, miljø og landskab samt generel landdistriktsudvikling, hvilket følger af konklusionerne fra Salzburg-konferencen i 2003 om EU's landdistriktspolitik og konklusionerne fra det Europæiske Råd i Lissabon og Göteborg om at gøre EU til det mest konkurrencedygtige, vidensbaserede økonomiske område inden 2010 samt at understøtte miljømæssig og social bæredygtighed.

Kommissionen fremhæver, at vigtigheden af EU-dimensionen i landdistriktsudviklingen ligger i

- at ledsage og komplementere yderligere reform af den fælles landbrugspolitik og at sikre sammenhæng med instrumenterne og politikken under søjle 1 i den fælles landbrugspolitik og
- at bidrage til andre prioriterede EU-politikker, herunder bæredygtig forvaltning af naturressourcer, innovation og konkurrencedygtighed i landdistrikterne og økonomisk og social samhörighed.

Politikken skal realiseres igennem finansiering fra en enkelt landdistriktsfond med fokus på bl.a. fælles EU-strategier, forenkling, større sammenhæng mellem støtteordningerne og mellem programmerne, højere grad af uddelegering af ansvar, øget gennemsigtighed samt styrket overvågning og evaluering. Der er ifølge Kommissionen desuden behov for at etablere dialog på alle niveauer af aktører, skabe netværk og udveksle erfaringer.

Forordningen fastsætter:

- Generelle regler for EU-støtte til landdistriktsudvikling.
- Målsætninger for politikken for landdistriktsudvikling.
- Strategisk ramme for landdistriktsudvikling.
- Akser og støtteordninger for landdistriktsudvikling.
- Regler for samarbejde, programmering, evaluering, finansiel styring, overvågning og kontrol.

Det fremgår af forordningen, at det enkelte medlemsland skal fastsætte strategiske retningslinjer for udvikling af landdistrikter i en national strategi, herunder beskrivelse af ordningerne og bidraget fra fonden (ELFUL). I henhold til forordningen skal der endvidere udarbejdes et landdistriktsprogram for de berørte områder.

Forordningen opstiller krav om, at strategiplanen og landdistriktsprogrammet skal vedtages i tæt samarbejde med »partnerskabet«, der består af regionale og lokale myndigheder og andre offentlige myndigheder, arbejdsmarkedets parter og økonomiske interesseorganisationer samt andre relevante aktører i landdistrikterne.

Med henblik på idéudvikling er der således i perioden maj til september 2005 afholdt 3 møder med 3 specialistgrupper inden for landdistriktsudvikling og 6 regionale debatmøder med deltagelse af lokale myndigheder, interesseorganisationer, forskningsinstitutioner, foreninger og borgere. Idéfasen afsluttedes med en ministerkonference den 27. september 2005.

Fødevareministeriet har herefter udarbejdet udkast til en national strategi. Udformningen af de overordnede retningslinier for den nationale strategi har været drøftet i regeringen. Det er hensigten, at der skal være en høringsfase vedrørende strategi og program i slutningen af 2006. Efter afslutning af høringsfasen færdiggøres strategi og program, som derefter forventes godkendt af Europa-Kommissionen i forsommeren 2007.

Miljøministeriet forestår lovgivning for så vidt angår udmøntningen af skovforanstaltningerne i programmet.

I medfør af landdistriktsforordningen kan der ydes støtte til foranstaltninger inden for 3 tematiske akser:

1. Forbedring af landbrugets og skovbrugets konkurrenceevne, herunder:

- Erhvervsuddannelse og information.
- Etablering af unge landbrugere.
- Førtidspensionering.
- Anvendelse af rådgivningstjenester.
- Oprettelse af drifts-, vikar- og rådgivningstjenester.
- Modernisering af bedrifter.
- Forbedring af skovenes økonomiske værdi.
- Forøgelse af værdien af landbrugs- og skovbrugsprodukter.
- Samarbejde om udvikling af nye produkter, processer og teknologier i landbrugs- og fødevarersektoren.
- Forbedring af infrastruktur af betydning for udvikling og tilpasning af landbrug og skovbrug.
- Genopretning af landbrugets produktionspotentiale efter skader som følge af naturkatastrofer.
- Opfyldelse af normer baseret på EU-lovgivningen.
- Landbrugeres deltagelse i ordninger for fødevarer-kvalitet.
- Oplysnings- og markedsføringsaktiviteter.
- Semisubsistenslandbrug.
- Producentsammenslutninger.

2. Forbedring af miljø og landdistrikter, herunder:

- Betalinger for naturbetingede ulemper i bjergområder og betalinger i andre områder med ulemper.
- Natura 2000-betalinger og betalinger i forbindelse med direktiv 2000/60/EF.
- Betalinger for miljøvenligt landbrug.